

عنوان مقاله:

مروری بر مبارزه با بیابان زایی در چین و هند: نظارت، کنترل، مدیریت و پوشش گیاهی مجدد

محل انتشار:

چهارمین کنگره بین المللی مهندسی کشاورزی، منابع طبیعی و محیط زیست (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

مهديه قريشي - کارشناس ارشد و دبیر رشته کشاورزی

محدثه کامرانی مهني - کارشناس امور پسماند شهرداری

هدایت مسلمی - استادیار رشته مهندسی کشاورزی دانشگاه آزاد جیرفت

خلاصه مقاله:

بیابان زایی فرآیند تخریب است که طی آن یک زمین حاصلخیز با از دست دادن گیاهان و جانوران خود به بیابان تبدیل می شود که می تواند ناشی از خشکسالی، جنگل زدایی، تغییرات آب و هوایی، فعالیت های انسانی یا کشاورزی نامناسب باشد. بیابان زایی فرآیند تخریب زمین است. این به دلیل فعالیت های ساخته شده توسط انسان و تغییرات آب و هوایی رخ می دهد. بیابان زایی یکی از مشکلات زیست محیطی بین المللی جهانی است که جهان با آن مواجه است. جامعه بین المللی از طریق کنوانسیون که در سطح سازمان ملل مذاکره شده است، به تهدید بیابان زایی پرداخته است. این یک تلاش قابل توجه برای جریان اصلی بیابان زایی است، اما ابزاری پیرامونیا تعهدات نسبتضعیف باقی می ماند. جدی ترین بیابان زایی در چین در اکوتون کشاورزی-مرغی شمال شرقی چین و در واحه ها در شمال غربی چین رخ می دهد. این امر منجر به کاهش بهره وری زمین و پیامدهای جدی اکولوژیکی / زیست محیطی شده است. در این مقاله، نویسندگان مکانیسمهای بیابانزایی زمین و استراتژیهای کلیدی برای نظارت، کنترل و کاهش بیابانزایی زمین در چین را بررسی کردند که تجربیات و طرحهای منحصربه فردی را برای حمایت از دانشگاهیان و صنعتگران در سایر کشورهای در حال توسعه برای معکوس کردن بیابانزایی ارائه میدهد.

کلمات کلیدی:

بیابان زایی، تخریب، جهانی، مشکلات زیست محیطی، نظارت، مدیریت و کاهش

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1600905>

